

Arbetsstipendium 2011

Möhippa, dokumentation

Historia:

I mitt senaste verk prövar jag hur det är att skapa en bild av sig själv som försöker efterlikna en generell och typisk bild. Jag och min syster lät oss sminkas och fotograferas i en studio med konceptet att massproducera studio-porträtt enligt en given mall. Kundgruppen är t ex möhippan eller företageventet. För många som kommer dit är det händelsen som en upplevelse man främst betalar för. Mitt verk är en dokumentation av händelsen, hur vi går igenom alla moment i studion, i rörlig bild och resultatet av fotograferingen i form av stillbilder. Sammanlagt tar det två timmar men större delen är väntan, på att de andra i ens sällskap ska bli sminkade, fixa håret, byta om, på att andra sällskap blir fotograferade och att det ska bli ens tur framför kameran. Det sista man gör är att välja vilka bilder man vill köpa. KU-projektet och filmen Kvinnan utan egenskaper som hade premiär på biografen Rio i Stockholm våren 2009 handlade också om att efterlikna typiska bilder. Den gången hämtade från filmvärlden, främst Hollywood men också europeiska film-klassiker som Franska nya vågens Godard och Truffaut. Filmen består av ett tiotal scener som presenterar en kvinnlig karaktär. Projektet var en praktisk undersökning av hur konventioner för hur man porträtterar kvinnor i spelfilm ser ut och redovisades i en essä som framlagd i ett samtal med Ingrid Ryberg, filmvetare och doktorand vid SU. Under 2010 och 2011 har jag arbetat med att starta och driva ateljéföreningen Slakthusateljéerna i Stockholm. Det är en verksamhet med ateljéer för 23 konstnärer, projektrum samt publik seminarie- och utställningsverksamhet. I maj 2011 gör vi en grupputställning med föreningens konstnärer. I mars 2010 fick jag mitt första barn och var föräldraledig fram till november. Sedan 2008 har jag sökt ett par doktorandtjänster och projektstöd för konstnärlig forskning. Med min akademiska bakgrund har det varit naturligt för mig att intressera mig för hur det området utvecklas och jag kommer att fortsätta att söka de tjänster och projekt som utlyses inom fältet för konstnärlig forskning. Hittills har jag, på två av tre ansökningar, fått mycket positiv respons. Mitt konstnärskap är till stor del ett intellektuellt arbete, ett teoretiskt och analytiskt förhållningssätt, som ofta resulterar i textverk och rörliga bilder. Jag arbetar på olika vis med det jag kallar identitets-skapande bilder och dekonstruktioner av olika slags jagberättelser. Mitt arbete förhåller sig också på olika sätt till det klassiska dramat genom referenser till film, teater och litteratur. Sedan jag kom tillbaka från föräldraledigheten har jag försökt hitta ett mer direkt sätt att arbeta och försökt att undvika att fastna i finansieringsstadiet. En lösning som gett ny energi och lust har varit att själv stå framför kameran. Jag spelade mycket teater när jag var liten och höll på med det ända upp i 20-årsåldern. Att mitt konstnärskap befinner sig där just nu är för mig helt oväntat och väldigt roligt.

Jag har just avslutat ett arbete där jag undersöker hur samtida kommersiell porträttfotografering för privatpersoner skapar bilder. Med en HD iPhone wallraffade jag och en medhjälpare en studio med företagsidén att massproducera porträtt enligt en given mall. De riktar sig till bl a möhippor, familjer och företag. Det är lika mycket en upplevelse som att man får sitt porträtt taget och framför allt något man gör tillsammans Mycket tid går till att vänta på sin tur att bli sminkad och fotograferad så för att man inte ska tappa lusten har de

skapat en partystämning i studion med ackompanjemang av förfest-musik. Efter fotograferingen väljer man vilka bilder man vill köpa. Mitt verk är en dokumentation av hela händelsen i rörlig bild med porträtten inlagda som stillbilder. Genom fältstudier ville jag ta reda på och visa de bilder av (framför allt) kvinnor den här företagsidén skapar och reproducerar. Arbetet relaterar till mitt KU-projekt och filmen Kvinnan utan egenskaper som handlade om att efterlikna typiska bilder av kvinnor i spelfilm. Där samlade jag scener från Hollywoodfilmer men också europeiska film-klassiker som Franska nya vågens Godard och Truffaut. Kostym, smink, scenografi, ljus, repliker och regi är gjort för att likna förlagor ur ett femtiotal filmer från den västerländska kanon. Det blir tydligt, med kanske det tydligaste exemplet i scenen med Marilyn Monroe som sörjade änka, hur passiva och egenskapslösa dessa karaktärer är. Arbetet består av femton scener som presenterar en kvinnlig karaktär. Varje scen fungerar som ett eget verk men kan också visas tillsammans som en kortfilm. Denna praktiska undersökning av hur konventioner för hur man porträtterar kvinnor i spelfilm ser ut redovisade jag i en essä som lades fram i ett samtal med Ingrid Ryberg, filmvetare och doktorand. Förra året och detta året har jag startat och driver tillsammans med fem andra konstnärer ateljéföreningen Slakthusateljéerna i Stockholm, en verksamhet med ateljéer för 23 konstnärer och publik seminarie- och utställningsverksamhet. Förra året i mars fick jag mitt första barn vilket gjort att min konstnärliga produktion självfallet avstannade något under tiden efter det. Jag är tack vare en akademisk bakgrund i filmvetenskap intresserad av fältet konstnärlig forskning och har sökt ett par doktorandtjänster. På Konstfack kom jag med fyra andra vidare till intervju. Jag ser det ett långsiktigt arbete och en läroprocess. Mitt konstnärskap är till stor del ett intellektuellt arbete, ett teoretiskt och analytiskt förhållningssätt. Men på senare tid har jag arbetat snabbare och mer performativt. Delvis för att undvika att fastna på finansieringsstadiet i stora filmprojekt. Jag spelade mycket teater när jag var liten och höll på med det ända upp i 20-årsåldern och en lösning som gett ny energi och lust har varit att själv stå framför kameran. Att mitt konstnärskap befinner sig där just nu är för mig helt oväntat och väldigt roligt.

Det har gjort att jag skrivit mycket anpassat för ett vetenskapligt kontext där jag beskriver mitt konstnärskap som ett teoretiskt och analytiskt förhållningssätt, ett intellektuellt arbete som resulterar i textverk och rörliga bilder. Mina teman är identitets-skapande bilder och dekonstruktioner av olika slags jagberättelser. Mitt arbete förhåller sig på olika sätt till det klassiska dramat genom referenser till film, teater och litteratur.

På senare tid har jag arbetat snabbare och mer performativt. Jag spelade mycket teater när jag var liten och upp i 20-årsåldern. Det har delvis varit en lösning på problemet att inte komma igång med filmprojekt pga finansieringsbrist men det har också gett ny energi och lust i arbetet. Att mitt konstnärskap befinner sig där just nu är för mig helt oväntat och väldigt roligt.

UPPDRAG, INBJUDAN TILL TÄVLINGAR OCH DYL.

Gästlärare och föreläsare på Brunnsvik Konst 2010, gästföreläsare på Konstfack 2009. Forskningsansökan till Vetenskapsrådet 2009 på uppdrag av Konstfack Enheten för forskningsadministration och externa relationer. Tekniska uppdrag: videoredigering Botkyrka Konsthall 2011, ljudinspelning IASPIS 2011, videoteknikresurs åt filmare Leontine Arvidsson 2009-2010, webbpubliceringskurs åt grafisk formgivare Amanda Holmberg 2010.

SEPARATUTSTÄLLNINGAR ELLER MOTSVARANDE.

ÖVRIGA UTSTÄLLNINGAR OCH OFFENTLIGA FRAMTRÄDANDEN.

Kvinnan utan egenskaper visas på Göteborg Internationella Filmfestival februari 2011, Teatro i Damaskus, Syrien april 2010, Folkets hus i Söråker jan 2010, Kulturhuset i Trollhättan nov-dec 2009, Folket hus i Nynäshamn sep-okt 2009, Bio Rio april 2009. Medverkar i utställningarna Power Distortion på Konsthuset Stockholm 2011, Labyrint-09, Botkyrka Konsthall, 2009

REPRESENTERAD: MUSEER, OFFENTLIGA INSTITUTIONER OCH DYL.

Konstfack Timeline videotek, TwoChange videoarkiv

Planerad användning av sökt stipendium

Mitt pågående arbete bygger vidare på tankarna från mitt senaste verk där jag undersökt vad det är att posera för en bild som ska försöka likna en generell idé om hur en bra och rolig porträttbild ser ut. Nu arbetar jag med referenser från modetfotografier och gör modellerandet till en slags koreografi uppbyggd av olika väldigt vanliga eller särskilt extrema poser hämtade från modereportage. Jag har hittat referenser i gamla nummer av Vogue och gjort en slags expose över de senaste decenniernas populära modellposer. Min idé är att jag samlar tecken från ett speciellt, och som jag tror inflytelserikt, slags kroppsspråk och jag vill få med ett så brett spektrum som möjligt. Jag vill också sätta fokus på arbetet som ligger bakom en sådan uppvisning. Därför gör jag mitt uppträdande inför kameran ungefär som en repetition inför en dans-föreställning, där jag värmer upp, stretchar och tar om. Jag filmar med video och kommer att presentera arbetet som ett videoverk, eventuellt med stillbilder till. I nästa arbete som hör till serien om modellen vill jag söka upp professionella modeller, intervju dem och dokumentera något av deras arbete. I en skiss har jag samlat frågor om hur de förbereder sig, vad de äter, om de tränar, vad de har för arbetstider, hur de tänker om Photoshop, olika kroppsideal och skönhetsoperationer bland annat. Jag vill undersöka modellens arbete som en upphöjd profession med en lång tradition. Det arbetet blir en slags dokumentärfilm. Ett annat arbete som jag påbörjat är ett verk som bygger vidare på det jag gjorde i Kvinnan utan egenskaper och som delvis behandlar bilden av mannen på film, men som också undersöker hur en maktrelation presenteras i ett möte mellan två karaktärer på film. Jag har skrivit ett manus med scener som innehåller möten mellan två manliga karaktärer som bygger på filmexempel där jag tyckt att etableringen av respektive positioner antingen sker särskilt snabbt och tydligt eller där de på något vis glider på ett intressant vis. Här arbetar jag med skådespelare och improviserar fram olika uttryck som beskriver den skrivna situationen. Männerna är chablonartat klädda och instoppade i generella sammanshang. De möts på ett kontor, i ett omklädningsrum, ett sammanträdesrum och liknande semi-officiella platser där deras prestation bestämmer deras handlingsutrymme. Ytterligare ett pågående arbete är ett text-verk som presenterar några karaktärer modellerade på typer från fiktionen. Exempel kriminalkommisarien Karl M som lever ohälsosamt ensam i en småstad och inte ringer sin vuxna dotter som han tänker att han borde utan tar ett glas whisky och en cigarett – nej ett nicorette – och ser tankfullt ut över hamnen. Eller den vuxna nörden Mårten med elgitarr i källaren, då en symbol för möjligheterna, nu en påminnelse om det som inte blir. Och garvade Sue Ellen hemma i sin villa och nervösa Lilla S i sociala mediers våld. Texten har för närvarande formen av en prosadikt och är en slags pendang till videoverken.

Performance-projektet pågår
Nu jobbar jag med...
Tydligare bilder
Upplevelse event möhippa
Intervjua modeller är dokumentärt
En ny lust att stå framför kameran
Hur går det
Tv-film hollywood känsla anslag
Vogue

109 036 kr

22368,75 ex moms

Just nu arbetar jag med en koreografi som är uppbyggd av alla kvinnliga modellers poser i årets första nummer av Vogue. Det rörelseschema som blir bildar en slags dans likt kampsportens kator. Som jag skrev i första stycket har jag knutit åter till en performativ sida jag har men inte använt på många år. Det är jag som agerar framför kameran och som utför denna koreografi. Jag vill också sätta fokus på arbetet som ligger bakom en sådan uppvisning. Därför gör jag mitt uppträdande inför kameran ungefär som en repetition inför en dansföreställning, där jag värmer upp, stretchar och tar om. Detta arbete är en vidare undersökning av hur bilden av fram för allt en kvinna är konstruerad. Ett annat arbete jag har planerat och administrerat men ännu inte börjat filma är en mer dokumentärt arbete om professionella modeller. Detta arbete knyter an till min serie av arbeten om modellen som fenomen, konstruktion och exponeringsyta. Där kommer jag att intervjua professionella modeller och dokumentera när de arbetar. Jag kommer fråga dem frågor så som hur de förbereder sig inför en plåtning, vad de äter, om de tränar, vad de har för arbetstider, hur de tänker om retuschering Photoshop, olika kroppsideal och skönhetsoperationer bland annat. Jag vill som dokumentärt grepp behandla modellen som profession som en upphöjd sådan. Det är ett yrke som i framför allt ett konsthistoriskt perspektiv har en lång tradition men som har hamnat i skuggan av de stora mästarna. Jag vill fokusera på den anonyma massan av modeller dvs inte de kända supermodellerna. Jag har de senaste åren lagt ner mycket tid på ett större filmprojekt som bygger vidare på Kvinnan utan egenskaper och som delvis behandlar bilden av mannen på film, men som också undersöker hur en maktrelation presenteras i ett möte mellan två karaktärer på film. Detta arbete är till skillnad från ovan nämnda verk svår genomförbart utan finansiering då jag vill kunna ge lön åt de filmarbetare jag behöver använda mig av som fotograf, skådespelare, kostymör, makeup etc. Jag arbetar också med att finna andra vägar för det här arbetet som kräver mindre budget. Jag nämnder det så här då jag också kommer arbeta vidare med detta till finansieringen är löst. Det finns ett genomarbetat manus i nuläget med scener som innehåller möten mellan två manliga karaktärer som bygger på filmexempel där jag tycker att etableringen av respektive positioner antingen sker särskilt snabbt och tydligt eller där de på något vis glider på ett intressant vis. Här kommer jag att arbeta med skådespelare och improvisera fram olika uttryck. Ett exempel på en karaktär jag använder är kriminalkommisarien som lever ohälsosamt ensam i en småstad och som inte ringer sin vuxna dotter som han tänker att han borde utan tar ett glas whisky och en cigarett - nej ett nicorette - och ser tankfullt ut över hamnen.